43- Truyện Nói Về Do Ác Kiến Không Bố Thí Nước Nên Đọa Vào Loài Ngạ Quỷ

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong vườn trúc Ca-lan-đà, thành Vương xá.

Bấy giờ Tôn giả Đại Mục-kiền-liên đang ngồi dưới gốc cây thấy một ngạ quỷ mình mẩy như thân cây bị cháy, bụng to như quả núi, cổ họng nhỏ như cây kim, tóc mọc tua tủa như đao nhọn lại quấn chặt vào thân thể, giữa các chi tiết đều bị lửa đốt, môi miệng khô nóng, khát nước gần chết, chạy đến sông suối, thì sông suối đều khô cạn. Dù cho mưa xuống thì nước mưa rơi trên thân ngạ quỷ cũng biến thành lửa đỏ.

Ngài Đại Mục-kiền-liên bèn hỏi ngạ quỷ:

–Trước kia ngươi đã gây nghiệp gì, mà nay phải chịu nỗi khổ này?

Ngạ quỷ đáp:

–Tôi đang bị khát, chịu khổ không thể kể xiết, xin Ngài hãy đến thưa hỏi Phật.

Ngài Mục-kiền-liên liền đến gặp Phật, để hỏi Ngài về việc ấy. Bấy giờ, Đức Thế Tôn đang giảng nói pháp mầu thấy cho đại chúng nghe, thấy Mục-kiền-liên đến, Ngài ôn tồn hỏi Mục-kiền-liên có thấy điều gì lạ chăng.

Mục-kiền-liên bạch Phật:

–Vừa rồi con ngồi dưới một gốc cây, thấy có một ngạ quỷ, thân thể bị lửa đốt cháy, chạy rong khắp nơi.

Ngài Mục-kiền-liên bèn thuật hết sự việc trên cho Phật nghe và hỏi Ngài ngạ quỷ đã gây ra nghiệp ác gì, mà phải chịu khổ não như thế.

Đức Phật bảo Mục-liên:

–Nay thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiền kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời, hiệu là Ca-diếp.

Bấy giờ, có một vị Sa-môn bị khát nước trong khi đi bộ qua một đoạn đường. Lúc ấy có một cô gái tên là Ác Kiến đang múc nước tại một cái giếng đá bên đường. Vị Sa-môn này đến hỏi cô gái xin nước.

Cô gái ấy đáp:

–Để cho ông chết khát luôn, chứ tôi không bao giờ bố thí nước cho ông, nếu cho ông thì nước còn ít, không đủ mang về.

Lúc ấy vị Sa-môn không xin được nước, tiếp tục lên đường. Cô gái ấy là người tham lam bỏn sẻn, có người đến xin, cũng không bao giờ bố thí. Khi qua đời, cô gái ấy bị đọa vào loại ngạ quỷ. Do nghiệp duyên ấy, cho nên ngày nay Ác Kiến phải chịu khổ não như thế.

Đức Phật bảo Mục-liên:

–Thầy nên biết cô gái không cho nước lúc bấy giờ, nay chính là ngạ quỷ này.

Khi Đức Phật nói về truyện nhân duyên của ngạ quỷ Ác Kiến, các Tỳ-kheo đều dứt bỏ tâm tham lam, bỏn sẻn và nhàm chán sinh tử. Có vị chứng quả Tu-đà-hoàn, có vị chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M